

СЬОГОДНІ В КИЄВІ РОЗПОЧАВ СВОЮ РОБОТУ XXV З'ІЗД ЛКСМУ

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 5 березня 1987 року

№ 29 (3848).

Ціна 2 коп.

НА ТРИБУНУ З'ІЗДУ

В ПОЛОНІ СТАРИХ ТРАДИЦІЙ

Іде перебудова в умах, в наших серцях. Особливо потрібна вона нам, молодим. Адже не секрет, що дехто з нас уже розчарувався в комсомольській організації, в її спроможності щось зробити, повести за собою. Особливо немислимим є паперотворчість, розлогі інструкції, вказівки, бюрократична система обліку і переобліку.

У проекті Статуту ВЛКСМ майже нічого не сказано про те, які папери залишаться в первинній комсомольській організації.

Дуже багато комсомольських ватажків чіпляють над оформленням нікому не потрібних протоколів, товстесних постанов, які переписуються з року в рік і не цікавлять нікого, крім ревізій, та й то поверхово. Є папери — працює комсомольська організація, немає паперів — кепські справи, виходить. Я вважаю, що в первинній комсомольській організації повинні бути лише відомість сплати членських внесків і книга, в яку б записували найважливіші події і рішення комсомольської організації (щось на зразок щоденника). Як би ми звільнили комсомольських працівників від неймовірно розбухлих паперів!

Я навчаюсь у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Наш вуз, як і багато інших, вважається периферійним. Перебудова вищої школи до певної міри зачепила наш інститут, але вона ще так неспішно пробиває собі дорогу. Нині всі говорять про самостійність, самодіяльність комсомолу. У нас її по суті нема.

Як немає самостійності і у вирішальних питаннях студентів гуртожитків. Чергування викладачів — кураторів, перевірка санітарного стану кімнат і таке інше. Але ж чому навіть ці справи не можна доручити комсомолові, молоді? А потім кажуть, що молодь живе безініціативною, невимогливою до себе, невідповідною до управління. Хочу сказати більше: в кожному з наших гуртожитків мешкають студенти-комуністи, проте навіть їм не дозволяють займатись самоуправлінням. А як же їм зростати? Чому цього не розуміють наші наставники?

Але ж це веде і до пасивності молоді при вирішенні питань, які стосуються їх же самих: рідко коли студента захистить група чи комсомольська організація, якщо навіть адміністрація — ректорат, деканат — явно несприятелі до нього. Часто студентів виключають з інституту, дуже рідко деканатом відомо ставлення інших студентів до цієї події.

Не тільки наш інститут, але й інші, що знаходяться в обласних центрах, майбутніх хороших студентів втрачає саме через периферійність. Адже найкращі сили йдуть в столичні вузи. І ось читаєш: в київському, харківському політехнічних інститутах та інших половина абітурієнтів (а це ж тисячі чоловіків!) не пройшли за конкурсом. І до нас в інститут вони вже не потрапляють: іспити всюди тривають у серпні. Чому ж не можна влаштувати в наших інститутах додаткових конкурсів для непадів, які не потрапили у столичні вузи?

Це різко підняло б престиж наших інститутів, якісний склад студентів. Бо виходить: з року в рік кількість бажаючих вступити до нашого КІСМУ падає, а, отже, падає і якісний рівень самих студентів. Уже тепер кожен третій студент або не може «влягнути» Інститутську програму, або просто не бажає навчатися. До останніх курсів доходить 60—70 процентів від першого курсу.

Ще одне питання. Наш інститут єдиний, який випускає інженерів сільськогосподарського машинобудування на Україну. Та від цього нам ні холодно, ні жарко. У нас настільки слабка матеріальна база, що чимало лабораторних робіт проводимо не на установках, стендах, а з допомогою підручників, методичок. В той же час поряд з інститутами функціонують такі гіганти сільськогосподарського машинобудування, як виробничі об'єднання «Червоня зірка», завод «Гідросила», інші підприємства, куди згодом отримають розподіл наші випускники. Але підприємства й карбовання не виділяють для поліпшення технічної бази інституту. Хіба це справедливо?

Вважаю, що міські партійні і комсомольські організації уже давно повинні повернутись обличчям до інституту, до наших проблем. А в віддачі можна не сумніватися, адже в руках нинішніх студентів — технічний прогрес і його перші кроки початку XXI століття.

В. ШМАТ,
студентка КІСМУ, делегат XXV з'їзду ЛКСМ України.

ЖИТТЯ СПІЛКИ:
КОМСОМОЛЬСЬКА
ІНІЦІАТИВА

«НЕ ПОМІЧАЮ, ЯК ЗМІНА ПРОХОДИТЬ»

Комсомольсько-молодіжна бригада електромонтажників - електриків, яку очолює комуніст Олександр Сорокун, виступила на олександрійському заводі «Автоштамп» з ініціативою виконати план чотирьох місяців до дня відкриття XX з'їзду ВЛКСМ.

Ця патріотична ініціатива народилася неспроста. Завзятий цей колектив знає свої резерви, вмє приводити їх у дію. У бригаді роблять ставку на майстерність молодих трудівників, здруженість і міцну дисципліну. Тут чи не найнижча по заводу плінність кадрів, висока їх професійна підготовка.

Торік усі КМН заводу змагалися за звання кращої бригади. Суперники підібралися сильні, гідні один одного. Тож перемогу здобути нелегко. А бригада Сорюкуна здобула її. Монтанжникам урочисто вручили диплом «Краща бригада заводу». Річне завдання було виконано 22 грудня.

Спочивати на лаврах не доводиться, адже друзі по змаганням тут же обійлють. На підприємстві п'ять бригад зобов'язалися виконати завдання двох років п'ятиріччя до 70-річчя Великого Жовтня. Звичайно, одним з перших намітив таний рубіж КМН під керівництвом О. Сорюкуна.

Та і як інакше? Взято впевнений курс на прискорення. А це значить, що кожен повинен збільшити віддачу. Пам'ятають про це монтанжники, не задовольняються досягнутим. Так, план двох місяців другого року п'ятиріччя виконали на тиждень раніше.

Боротьба за економію у великому і малому приносить вагомі результати. Для бригади вже стало нормою щомісяця заощаджувати до двох кілограмів припаю. Бережливо витрачають тут кольорові метали, радіодеталі, енергетичні ресурси. У графі «економія» цей КМН мало не щомісяця має найвищий показник.

У кожного робітника свій почерк у роботі: у молодого комуніста Василя Вознюка, у кандидата в члени КПРС Олександра Кривошеї, у комсомольців Вадима Федоренка та Анатолія Колесника. Працюють вони легко, розкуто. Якось Анатолій сказав: «Не помічаю, коли й зміна проходить».

Днями бригада ще раз проаналізувала свої резерви, зважила можливості. Вирішили щомісяці виконувати норми не нижче як на 110 процентів і завершити план першого кварталу до дня відкриття XXV з'їзду комсомолу України. Свого слова КМН дотримав.

В. КОЛЕСНИКОВ,
м. Олександрія.

ДЕЛЕГАТ XXV З'ІЗДУ ЛКСМУ

Петра Білоуса, машиніста електровоза локомотивного депо станції Знамянка, зайняв раз представляти нашим читачам не треба. Його знають і як передового виробничника, і як переможця республіканського конкурсу профмайстерності, і як неодноразового переможця соцзмагання, і як учасника усного випуску та свята газети «Молодий комунар». Представляли ми Петра на сторінках молодіжки і як делегата XXV з'їзду ЛКСМУ.

Сьогодні молодий комуніст, член партбюро вантажної електровозної колони імені 60-річчя ЛКСМУ локомотивного депо Знамянка у числі тих, кому товариші по Спілці довірили виробляти її подальшу стратегію, програму дій на з'їзді комсомолу республіки.

Фото В. ГРИБА.

КЛУБ ДІЛОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

— так називатиметься нова рубрика, яку започатковує «Молодий комунар». Гостями «Клубу», а значить, і вашими, шановні читачі, співрозмовниками будуть партійні, радянські і комсомольські працівники, керівники обласних установ, служб і виробничих підрозділів, науковці... Втім, ви матимете можливість самі вибирати співрозмовників, заздалегідь надіславши до редакції лист-заявку і запитання, на які хотіли б отримати відповідь.

У серії інтерв'ю ми поведемо мову про хід практичної реалізації плану партії щодо прискорення соціально-економічного розвитку окремих галузей народного господарства,

практичну участь в цій справі комсомольців і молоді, інші проблеми, що хвилюють сьогодні юнаків і дівчат.

Як зазначалося на січневому (1987 р.) пленумі ЦК КПРС, що детально проаналізував перші успіхи й невдачі перебудови, кінцева мета її — це глибоке оновлення всіх сторінок життя країни, надання соціалізму найсучасніших форм суспільної організації, найповніше розкриття гуманістичного характеру нашого ладу у всіх його вирішальних аспектах — економічному, соціально-політичному і моральному.

Сьогодні розпочав свою роботу XXV з'їзд ЛКСМ України. В комсомольських організаціях республі-

ки закінчилось обговорення Інформаційної доповіді ЦК ЛКСМУ. Логічним підсумком обговорення питань перебудови у комсомолі республіки стане трибуна XXV з'їзду, який і накреслить конкретні шляхи її прискорення, мобілізації юнаків і дівчат на здійснення рішень XXVII з'їзду КПРС, січневого (1987 р.) пленуму ЦК КПРС, соціально-економічних завдань XII п'ятиріччя.

Про це і буде наша перша розмова з делегатом XXV з'їзду ЛКСМ України, першим секретарем обкому комсомолу П. МАЛИМ.

Взяти участь у ній можуть усі читачі. Свої запитання надсилайте на адресу: 316050, м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Можете також дзвонити по тел. 2-53-94.

ІЗ ПРЕС-ЦЕНТРУ XXV З'ІЗДУ ЛКСМУ

НЕ ТІЛЬКИ ЮВІЛЕЙНОЮ ЦИФРОЮ

Так, щогорічний комсомольський з'їзд республіки не лише цим відрізняється від інших. XXV з'їзд комсомолу України має в корені переглянути розуміння ролі й місця комсомолу нашої республіки у житті суспільства. Психологічна перебудова, що почалася у свідомості молоді, має відзначити ясні й конкретні перспективи в подальшому. Це непросто, але стереотипи, що роками склалися у свідомості молодих, ламати треба. Головне, здається, вже зроблено, процес цей почався. У прес-центрі з'їзду, що розмістився у видавничстві ЦК ЛКСМУ «Молодь», це відчувається особливо гостро.

Читачі «Молодого комунара» мали можливість по-знайомитися принаймні в кількох публікаціях в цьому приводі, що мали рубрику «Прес-центр XXV з'їзду ЛКСМУ «Юність». Тут публікувалися проблемно-

аналітичні матеріали та матеріали про досвід життєдіяльності комсомолу республіки з найактуальніших проблем, що будуть виснесені на трибуну комсомольського з'їзду.

Зрозуміло, це далеко не все, чим відзначав і продовжує відзначатися прес-центр. Розпочавши свою роботу ще 15 грудня минулого року, увагу він присвятив саме цьому — оперативному реагуванню на запити й пропозиції спільної та неспільної молоді республіки у передз'їздовий період. Мета була, і є єдиною — забезпечити широку пропагандистську роботу по підготовці до наступного комсомольського форуму, координувати діяльність засобів масової інформації і пропаганди, оперативно і якісно висвітлювати роботу з'їзду.

Окремо слід сказати про прес-конференції. Секретаріат ЦК комсомолу республіки ухвалив їх проведення

для обговорення найбільш актуальних питань життя комсомолу України, які висносяться на трибуну з'їзду. Присутні на них журналісти партійної і комсомольської преси, радіо і телебачення мали й мають можливість (прес-конференції триватимуть до кінця роботи з'їзду) разом із секретарями, завідувачами підрозділами ЦК ЛКСМУ, партійними і радянськими працівниками, керівниками міністерств і відомств республіки, делегатами з'їзду обговорювати важливі питання життєдіяльності комсомолу УРСР.

Це в якій реакції на діяльність «Прес-близкавок: прямої лінії з'їзду». Телефон 221-88-51. Його заздалегідь подали на своїх сторінках молодіжна преса республіки.

До секретаріату ЦК ЛКСМУ регулярно надходять інформації про роботу прес-центру. У них — не лише ініціативи й виконст-

руктивніші з пропозицій. Багато й таких рядків: «Надамо конкретну допомогу в організації передз'їздовської делегатської роботи... Олегу Чолопському — машиністу локомотивного делу Київ-Львівський, Сергію Климову — секретарю комітету комсомолу Київського інституту цивільної авіації, Ользі Беленко — пташниці Київської птахофабрики тощо.

Або ще. Читаю таке, скажімо: «Ярослав Семенюк повідомив, що протягом трьох років їхня меблева фабрика (Ярослав там секретарем комітету комсомолу) із Надвірнянського деревообробного комбінату отримує неякісну продукцію, до того ж неритмічно. На запит прес-центру відповів головний технолог управління деревообробних плит і фанер Міністерства лісової й деревообробної промисловості УРСР А. М. Баштовий. Він підтвердив факти браку й збоїв у роботі фактивських меблевиків. Для кардинального поліпшення стану справ на згаданому деревообробному комбінаті введено держприймання продукції, у квітні розпочнеться капітальний ремонт підприємства з вдосконаленням технологічних ліній. У підсумку це дасть стабільну якість продукції. Сигнал, що надійшов із прес-центру, взято під контроль». Отже, створення вперше за останній час саме такого прес-центру не є суто інформативним органом. Він — своєрідний ідеологічний штаб XXV комсомольського форуму республіки, який покликаний і може вирішувати питання навіть суто практичного порядку внаслідок початку роботи з'їзду.

І ще про одне — стілець початку роботи форуму молоді вже вийде перший її номер, а кожного з двох днів роботи XXV, комсомольського з'їзду газета поновлюватиметься. Власне, підготовкою до її «дня народження» і зайняті нині члени прес-центру. Матиме вона сім сторінок. Одна з них буде відеоекраном, а решта — своєрідними фото-текстовими газетами. Зайве казати: до цього з'їздовського друкованого органу організатори прагнули внести максимум того, що б харак-

НА ЗНИМКАХ: у прес-центрі з'їзду.

теризувало республіканську комсомолію, що б виявляло її інтереси, проблеми, пропозиції. Ось лише кілька тематичних її сторінок: «Обговорюємо проект Статуту ВЛКСМ», «Бліц-інтерв'ю з делегатом», «Питання рубри: чому?», «Панорама з'їзду», «Учора в прес-центрі», «Комментар художника» тощо. Журналісти прагнули подати її нетрадиційно, гостро і, головне, вагомо й жваво. Судитимуть усі делегати — тут уже дійсно до вибору і кольору...

Отже, до з'їзду готуються не лише делегати, а й ті,

хто поклав на них, на рішення комсомольського форуму серйозні надії і сподівання. Кому небайдуже до того, якою буде Спілка. Основа цього закладається вже нині. І тут, у прес-центрі XXV з'їзду ЛКСМУ. З часом він підіб'є підсумки своєї роботи — щоб робота наступних прес-центрів була діловитішою, ще вагомнішою, ще результативнішою.

І. КУЦЕНКО, В. ГРИБ, [фото], спецкори «Молодого комунара» на XXV з'їзді ЛКСМУ. м. Київ.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА XXV З'ІЗДУ ЛКСМУ

— Ну, а тепер що... куди поступати-меш? — спитав тоді Сергій Бурлака Олега. Ні, не випадково врізали йому в пам'ять ці слова. Бо надто багато значили вони тогочасного дня для обох друзів — С. Бурлаки й О. Івахненка. Хлопці тільки-но здали

КОРАБЛЯМ

останній скамен за восьмий клас. Сергій уже знав, що Олег хоче їхати до міста.

Олег Івахненко ніколи не любив надто багато говорити, а тут — його мовби прорвало. І він почав про найпоцікавініше — про море, про свою любов до нього і до білих кораблів; про запах солоних вітрів і велике щастя жити життям, пов'язаним з морем.

— Сергію, а може і ти зі мною?!

— Ні, я тут залишусь... не можу.

КОЛИ на обійсті В. Г. Колоса (добротний будинок у бригаді кріпильників, із затишною альтанкою, садком і просто-таки розкішною голуб'янею) збираються хлопці з бригади, приходять сюди як празило, й С. Бурлака та О. Івахненко. А як хто з них припізнюється, то другий тільки й чує: — Де це таїй дружок? Щось довго не видаю...

Таки справді. Їхня давня дружба й досі не минула. Просто вона змінилася, виросла, переросла в міцну чоловічу спільну, скріплену спільною роботою,

спільними переживаннями, надіями, планами...

В один із таких днів Олег прийшов у гості до Вадима Григоровича по-особливому схвильованим. І це одразу помітили товариші — вже астигли вив-

чити Івахненка за три роки роботи в лаві. Непередодні ж (всі знали) він, групкомсорг комсомольсько-

ПОТРІБНІ

молодіжної комплексної бригади, до якої входить і їхня бригада кріпильників член комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександріяпугілль», був на засіданні цього комітету, де вирішувалося питання особливості ваги: про організацію молодіжного житлового комплексу.

Втім, хлопці не поспішали розпитувати: захоче — сам розкаже. Хоча кожному хотілося пошвидше довідатися про результат. Та воно й зрозуміло: більшість у бригаді — молодь, люди, як то кажуть хоч і самостійні, та не влаштовані, через те на МЖК покладають особливі надії. Можна тільки уявити їхню полегкість, коли Олег, їхній повпред і сама особа зацікавлена (живе з дружиною й маленьким сином у

кімнаті холостятського гуртожитку), сказав: — Так що хлопці, діло зрушилось: буде МЖК!

«А як?.. А що?.. А коли?..» — ці запитання поспішали на нього з усіх боків. І він почав неспішно, з толком, роз'яснювати, як проходило засідання, як вирішували замість двох цегляних п'ятиповерхових будинків старого планування, проекти яких запропонували було архітектори, п'ятиповерхового будинку з дев'ятиповерховим, п'ятиповерховим, блочного. Адже доведеться

будувати його самим, а муляри серед шахтарів знайти нелегко, з блоками, мовляв, легше і звичніше буде справлятися.

ВІТРИЛА

ПОТІМ вони ще не раз поверталися до цього питання. І перед тим, як спускатися в лаву в нарядній — у робочому порядку, так би мовити. Перед МЖК, як виявилось, стало ще чимало перепон. Довелося їх усунути — і С. Вацкові, секретареві, і Олегові Івахненкові разом з іншими членами комітету комсомолу об'єднання. Одне з таких питань вирішили якось 10 днів тому прямо на останньому пленумі Олександрійського міськкому ЛКСМУ України, де був і секретар комітету комсомолу заводу залізобетонних виробів.

Шахтарі поставили питання так: ми відремонтуємо вам сушильні камери і організуємо людей для роботи в третю зміну.

Час узгодження всіх питань пов'язаних із становленням МЖК, співпав із новими труднощами на шахті Імени Ленінського комсомолу, де працює Олег з друзями. Частково то були труднощі з розрядом приємних і необхідних: запроваджували новинку — так зване «кріпильне сполучення». Не виникаючи в технічні тонкощі, скажу, що ця перспективна справа була для кріпильників нелегкою ще й у зв'язку з переходом до нової лави, яка несприятливо зустріла гірників. Хто бував у шахті, той знає, яку небезпеку таїть в собі подорожний пісок у покритті шпелі й якої витримки та

рестельності вимагає ця небезпека від кріпильників — адже від них у першу чергу залежить безпека тих, хто у виборі вирубає вугілля... Поверталися «нагору» стомлені, знервовані. Та справи рухались — і під землею, і на землі.

На прощання я запитав Івахненка, делегата XXV з'їзду ЛКСМУ:

— Олегу, а як же море, білі кораблі й солоні вітри?

Він подумав, помотав головою, а потім усміхнувся:

— А що? Кораблі пливають своїм курсом!

С. ПЕТРЕНКО.

Олександрія — Кіровоград.

УРОЖАЙ-87

Пошук, майстерність, знання

допоможуть виростити високий врожай молодим кукурудзоводам колгоспу «Зоря комунізму» Новгородківського району

Не перший рік працюю я механізатором, входив до складу кількох колективів, що вирощували зернові та технічні культури. Але ніколи, здається, не хвилювався так, як нині. Зрозуміло чому: нещодавно правління колгоспу довірало мені очолити механізовану ланку кукурудзоводів.

Кукурудза — культура примхлива, на високий урожай її можна сподіватися лише за однієї умови — беззаперечною виконання всіх агрозаходів в оптимальні строки. Тому за порадою досвідченого кукурудзовода нашого колгоспу Миколи Васильовича Семенова фундамент майбутнього врожаю ми почали закладати ще восени минулого року. Відразу після збирання попередника кукурудзи — ярого ячменю — провели лущення стверді і обприскали поле гербіцидом 2,4-ДА. Це обов'язкова умова при застосуванні інтенсивної технології.

Пізніше по мерзлому ґрунту разом з Миколою Дроботюком та Віктором Карасем внесли майже по 40 тонн ґною і мінеральних добрив.

Микола і Віктор — члени нашої комсомольсько-молодіжної механізованої ланки. До колективу попросилися самі, проявивши свій вибір просто: «Хочемо, мовляв, випробувати себе в новій справі». Мали на увазі інтенсивну технологію.

М. Дроботюк і В. Карась, як і я, закінчили Новгородківське СПТУ. За ті кілька років, що працюють механізаторами, стали справними майстрами своєї справи. Для прикладу скажу, що Микола торік виробив на своєму Т-150Н 2780 гектарів умовної орони, зекономив майже 3 центнери пального. Чималу економію на дрібних ремонтах та техоглядах має і Віктор.

З перших днів створення

наш КМК працює під девізом: «Якості і продуктивності — гарантію колективу». Це знайшло відображення в соціалістичних зобов'язаннях ланки: виростити по 40 центнерів зерна кукурудзи з гектара, підвищити продуктивність праці проти планового показника на 7 процентів.

І ще на одну обставину хотів би звернути увагу. Нині інтенсивна технологія знаходить все ширше застосування в зерновиробництві. Але насторожує те, що довіряють цю справу здебільшого механізаторам досвідченим. Чому? Навіщо вчорашні випускники ПТУ, де, до речі, технологія вирощування сільськогосподарських культур приділяється велика увага, неспроможні опанувати цю справу? Думаю, вона їм до снаги, треба тільки виявляти нам більше довіри.

Знайомлячись з інформаційною доповіддю ЦК ЛКСМУ України «Про роботу у звітний період та хід перебудови у республіканській комсомольській організації у світлі вимог XXVII з'їзду партії, січня 1987 р.» Пленуму ЦК КПРС ми звернули увагу на те, що значне місце в ній приділено шефству комсомолу над вирощуванням зернових, особливо кукурудзи, цукрових буряків. Думаємо, що розмову цю буде продовжено і під час роботи з'їзду.

М. ДРЯШКАБА, керівник комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу «Зоря комунізму», Новгородківський район.

ДАВАЙТЕ відкладемо на деякий час вбік підручники й зошити. Учнів така пропозиція часто радує. Але повідомляємо, що це ми просимо для того, аби провести свій урок, трохи незвичний. Навіщо його уроком господарювання. До речі, бажано, щоб і вчителі слухали уважно.

ЗАОЧНИЙ УРОК «МК»

Поговоримо... про редиску

Урок розпочнемо з тако-го повідомлення: недавно відбувся пленум Кіровоградського райкому комсомолу, на якому розглядалось питання про участь школярів у самоврядуванні і завдання комсомольських організацій у здійсненні рішень XXVII з'їзду КПРС. Тоді й виступив директор Вишньківської восьмирічної школи В. О. Дудка з ініціативою. Полягає вона ось у чому. Учні школи вирішили на базі своєї виробничої бригади вирощувати ранню редиску під поліетиленовою плівкою в розрахунок, що врожай буде реалізовуватись уже до 9-го травня. Реалізовувати продукцію на ринку буде місцевий колгосп імені Крупської, який бере на себе зобов'язання допомогти школі необхідними матеріалами. На період до 9-го травня роздрібна ціна одного пучка редиски — 30 копійок. Учні будуть здавати її колгоспові по 20 копійок за пучок. Підраховано, що один гектар редиски може дати прибуток у сумі 21 тисячі карбованців. Але про розрахунки далі. Не зайвим буде сказати, що цю ініціативу підтримали всі 32 школярі району. Її підтримав райком комсомолу і райком партії. А тепер трохи математич-

них розрахунків. На 1 гектар землі потрібно 35 кілограмів насіння редиски. Вартість 1 кілограма — 3 карбованці 50 копійок. Не важко підрахувати, що потрібно затратити 122 карбованці 50 копійок.

Поліетиленової плівки на 1 гектар потрібно 12 тисяч квадратних метрів. Вартість одного квадратного метра її — 12 копійок. Тож затрати складають 1440 карбованців плюс 122.

Рахуємо далі. Вихід коренеплодів редиски з одного квадратного метра не менш як 170 штук або 7 пучків. З одного гектара виходить 70 тисяч пучків. Про ціну ми вже говорили. Лишилося виконати дію множення і виходить у нас 21 тисяча карбованців. Віднімаємо від цієї суми затрати на плівку й насіння і отримаємо чистий прибуток — понад 19 тисяч карбованців. А тепер поговоримо трохи про редиску, вірніше про агротехніку її вирощування. Вегетаційний період редиски — 25—35 днів. Оптимальна температура для росту і формування коренеплодів 12—18 градусів тепла. Для того, щоб отримати ранній урожай, протравлене насіння слід висівати на ділянках, що добре прогріваються і де легкий ґрунт. Сівба проводиться одночасно з ранніми зерновими (як тільки-но дозволить ґрунт). Відразу ж після цього ділянки покриваються поліетиленовою плівкою (її краї присипаються землею). Перші сходки з'являються на 4—5 день. Тоді на полієтилені треба зробити перфорацію, тобто попроколювати,

щоб були невеличкі отвори. Це для того, аби проникла дощова волога і повітря. Але все ж плівка надійно зберігає і накопичує на поверхні ґрунту тепло.

Через 8—10 днів після перших сходів з'являються перші справжні листочки. Після цього плівку слід знімати, слухувати міжряддя, пропалювати і проріджувати редиску (відстань між рослинами повинна бути приблизно 3 сантиметри).

Коли на рослинах з'являється ще один справжній лист, треба ділянки полоти. І потім відразу поливають через 10 днів.

Збір врожаю починається вибірково. Редиску в'яжуть у пучки по 22—24 штуки.

На папері все просто. Чи не так? Але, як то кажуть, без труда... Звичайно, варто припускати, що і погодні умови можуть перешкоджувати. Варто врахувати, що ділянки, можливо, доведеться охороняти. І все ж дотримання всіх агротехнічних вимог, вчасний, добросовісний догляд за цією невибагливою рослиною дає хороші результати. Щоправда, це не обов'язково має бути редиска. Таким же способом можна вирощувати, наприклад, огірки. **АЛЕ БЕЗПЕЧНО ОДНЕ: ЧИМ БИ НЕ ЗАСІЯНЕ БУЛО ПОЛЕ, ВОНО СТАНЕ ШИРОКИМ ПОЛЕМ ДЛЯ РОЗВИТКУ УЧНІВСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ.** Школярі самі будуть формувати ланки. Лідарів, звичайно, ніхто не потерпить, адже заробленими грошима учні будуть розпоряджатись на свій розсуд. Звідси ясно, що той член ланки, який трудився добросовісно, не захоче пастиного разу працювати поруч з ледачкуватим. Тобто, це принцип бригадного під-
ряду.

Урок вєли:

Л. ДОЛЯ,
ведучий спеціаліст по
овочівництву Кірово-
градського РАПО,
З. КУЦЕНКО,
кореспондент «Молодо-
го комунара».

Української РСР, Прип'ятського міського партійного комітету, Прип'ятської міської Ради народних депутатів був відзначений **М. В. Ольшанський.**

Нагороди вручив начальник управління внутрішніх справ обласного В. М. Марусенко.

Наш кор.

ХОРИ І ТРОІСТІ МУЗИКИ

Близько трьохсот самодіяльних співаків, танцюристів, музикантів Новомірогородського району взяли участь у другому турі Всесоюзного фестивалю народної творчості, присвяченого 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Гучними оплесками глядачі дякували хору ветеранів Великої Вітчизняної війни Капітанівського міського будинку культури, хоровавому колективові Мартоніського сільського будинку культури, хору-ланці Оситнянського СБК, ансамблю трістичних музик МБК № 2, народному самодіяльному фольклорному ансамблю Туріянського СБК, солістам РБК В. Котляру, Ю. Жовні, іншим виконавцям.

У фойє РБК любителі образотворчого мистецтва знайомилися з творчим доробком самодіяльних художників та майстрів декоративно-прикладного мистецтва району. Яскравими фарбами, вигадливістю візерунків радували глядача макраме Н. Багмет, живопис М. Кравченка, **В. ГРИШИН.**

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

СПІВАЮТЬ ДИНАСТІЯМИ...

Для жителів Оситняжки, можна сказати, не існує проблеми вільного часу. Її розв'язали за допомогою культурно-спортивного комплексу. Сюди входять: сучасний спортивний зал, фойє, кінозал, клуби за інтересами. Словом, КСК може одночасно прийняти людей різних уподобань та інтересів.

Широку програму пропонують культурні працівники односельцям. Їх вони можуть зібрати у музичній вітальні, де відбуваються зу-

художньої самодіяльності і спортивних секцій. Найбільшою популярністю серед оситняжців користується хор, яким керує В. М. Савустьяненко. Хор об'єднав близько 50 чоловік в єдину дружну сім'ю. Відвідують його і керівники та спеціалісти колгоспу, механізатори, тваринники. Співають сім'ями, династіями.

Перші кроки робить танцювальний колектив, який організував П. М. Смирнов. Його учасники відшліфовують пластичні рухи, ани-

Великі можливості відкрито перед сільськими спортсменами. Інструктор спортивно-масової роботи М. А. Шевченко може точно перелічити діючі секції, а от назвати кількість учасників непросто. Крім постійних спортсменів, на заняття секцій приходить чимало відвідувачів. Марія Андріївна не проти цього. Навпаки — кожному дає можливість проявити себе. Великою популярністю користуються секції з футболу, баскетболу, стрільби, волей-

стрічі з професійними акторами, демонструються виставки народних умілість, проходять театральні вистави, концерти сільських аматорів. Багато хто тепер приходить не тільки подивитись розважальну програму, скільки випробувати себе в тому чи іншому виді творчості. Причому сценарії свята, як правило, складаються з урахуванням пропозицій жителів села. За їх бажан-

кають у тонкощі танцю. Танцюристи уже виступали на концертах, оглядах, їх добре приймають глядачі. Але в оситняжців це вже звичка: притримати певний колектив до пори до часу, поки підвищити його майстерність, а потім вразити глядачів. Так було і з шумовим оркестром. Майже рік тримали в таємниці його існування. А тим часом учасники наполегливо оволодівали пральною

болу, багатоборства, тенісу, шашок і шахів, легкої атлетики, гирьова. Багато з них виникли за бажанням відвідувачів. Старші і молоді захопились, наприклад, шашками і шахами.

З цього виду спорту проводяться найчастіше змагання між виробничими ділянками, перед зборами трудових колективів. Там виявляються найбільш здібні спортсмени. Вони й

ням, наприклад, з яляються у програмі спортивні змагання, конкурси, рухливі ігри, номери художньої самодіяльності. Так було під час молодіжного свята. Зібралось тоді все село, були й гості. Наприклад, подружжя Коваленків приїхало в Оситняжку до рідних і потрапило на свято. Цікаві конкурсно-розважальні заходи так захопили гостей, що вони стали їх учасниками.

Звичайно, після таких вечорів збільшується кількість відвідувачів гуртків

дошкою, дівочками, гребінкою, металевим трикутником, рублем і т. д. Словом, збільшувалась кількість учасників — зростала різноманітність шумових предметів. Дебют оркестру відбувся минулого року на сільській сцені. З тих пір єдиний в районі ансамбль шумових інструментів утвердився як здібний колектив на районній, обласній сценах. А недавно став переможцем першого республіканського фольклорного дитячого свята, що відбулося в Чернівцях.

представляють оситняжців на районних та обласних змаганнях. Взагалі майже з усіх видів спорту вони мають добрі результати. А це означає, що спорт — серйозне заняття. Ті, що захопились фізкультурою, залучають до секцій рідних, близьких.

М. ІВАНОВА.

Кіровоградський район. На знімках: ансамбль шумових інструментів; заняття шашковою секцією під керівництвом М. А. ШЕВЧЕНКО.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

«Нічого робити в нашому клубі, бо нікому там щось цікаве організувати, — написала до редакції молодша Василівська Онуфріївського району. Ми надіслали скаргу на розгляд у відділ культури Онуфріївського райвиконкому і одержали відповідь.

«У Василівському будинку культури на час написання листа не було художнього керівника. Зараз БК укомплектований кадрами, поновлено роботу гуртків художньої самодіяльності».

Учень Кіровоградського училища О. Пуршел скаржився до редакції: «Після відвідування кафе «Юність» у гардеробі пропав мій шарф. Я звернувся до гардеробниці, потім до директора, але ніхто не хотів розібратись, тільки відмахувались: за це ми не відповідаємо...»

Редакція відправила копію листа начальникові управління громадського харчування В. Я. Філоненку. Ось що він відповів:

— Скаргу розглянуто в колективі кафе «Юність». Гардеробниці Н. І. Платніченко вказано на халатне ставлення до службових обов'язків. Вартість шарфа повернуто О. Пуршелу.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ВІДВАГУ НА ПОЖЕЖІ»

нагороджено сержанта внутрішньої служби самостійної пожежної вогнегасильної частини № 2 м. Кіровограда Миколу Нікітіна. Досвідчений пожежник протягом одного бойового чергування три рази ходив на аварійний четвертий блок Чорнобильської атомної електростанції, обслуговував техніку, якою відкачували воду з-під реактора.

Кілька десятків чоловік особового складу управління внутрішніх справ Кіровоградського облвиконкому було послано в перші ж дні травня для ліквідації наслідків розбухання атома. Першими із кіровоградців, які виконали свій службовий обов'язок, були пожежники.

— За самовіддані дії, мужність і відвагу Указом Президії Верховної Ради Української РСР медаллю «За відвагу на пожежі» нагороджено...

Ці слова чотири рази лунали тихого лютого вечора в затишному актовому залі управління. Цей нагороди також удостоїлись старший сержант Григорій Гриндяк, молодший сержант Олександр Хомич, молодший сержант Сергій Островський.

Високими нагородами Міністерства внутрішніх справ

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

Борис ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ:

«Хто стукає, тому відчиняють...»

Коли ми показали Борису Олексійовичу Хмельницькому, популярному артисту театру і кіно, одному із засновників Московського театру драми і комедії на Таганці, листи, де читачі запитують, як стати актором, він не виказав ніякого здивування.

— Хлопці і дівчата пишуть і до редакції, і самим авторам з настійними проханнями розповісти про акторську професію, вирішити, чи можуть адресати стати акторами. На останнє питання я не відповім, зрозуміло, а ось про акторську професію можу дещо розповісти.

Що таке актор? Це людина, яка протягом одного свого життя може прожити десятки, сотні інших життів. Заманливо? О так! Адже актор волею PROVIDENNA, а точніше автора може стати то жителем благословенної Еллади, то йомоном Локслі, більше відомим як «важкий» хлопець Робін Гуд» (В. Вишеский), актор може жити у просторі і часі. Йому нічого не варто волею того ж таки автора потрапити на землю представником інших неземних цивілізацій. Саме цей бй акторської професії найбільше приваблює юних. На співбесідах під час вступу до театральних вузів вони так і пояснюють своє прагнення набутти акторську професію.

В своїх листах ви запитуєте, чи кожен може бути актором. На це питання можна відповісти позитивно і негативно. І обидві відповіді будуть вірні. Актором може бути кожен, незалежно від місця прописки і умов. Хіба не відомо вам, як хлопчина з далекіх алтайських Срохток без копійки у кишені приїхав вступати до вузу, а потім став Великим Шукшиним. Таких прикладів можу навести безліч. Та вам вони не менше відомі. Сьогодні вже ніхто не запитує, чи потрібно закінчувати інститут, щоб стати актором. Всі знають — потрібно. А поодинокі випадки, коли у театрі працюють люди без спеціальної освіти, і залишаються поодинокими випадками. Адже ніхто з вас не здивується, що у театрі працює... Інокентій Смоктуновський.

Але зауважте: якщо у вас немає таланту, мрії про акторство треба залишити чим раніше, тим краще. Талант у акторській справі — основа основ. Багато хлопчиків і дівчаток пишуть, що вони «з дитинства беруть участь у художній самодіяльності». Це добре, але для обрання акторської професії не важливо. Я знаю людей, які ніколи не брали участі у художній самодіяльності, а стали відомими артистами. Отже — талант. Спочатку тільки він визначає долю людини, яка вирішила присвятити себе мистецтву. Я говорю спочатку, маючи на увазі саме початок шляху. Тепер інше питання — талант може виявитися не відразу. І такі випадки відомі. Серед моїх друзів багато таких, що вступали відразу до всіх столичних театральних закладів і звідусіль їх «проганяли», поки нарешті знаходилася «добра душа» серед членів приймальної комісії. Та й сам я вступив тільки з другої спроби. І гадаю, мені пощастило. Ні, не тому що вступив, а тому, що перший раз провалився! Не дивуйтеся, адже не поступивши перший рік у школу-студію МХАТу, я через рік подав документи у Щукінське училище при театрі імені Є. Вахтангова. Наш курс був тим, тепер вже легендарним з багатьох причин, що створив у Москві театр на Таганці. Згадую нашу першу виставу «Добра людина із Сезуана» за Б. Брехтом і, уявіть, заздрю собі! Ніби й часу не так багато минуло, а скільки змінилось. Пішов від нас Володя Вишеский, на найвищій ноті обірвав свою пісню мій друг. Та й сам я став вже зовсім сивим, ось і поради роздаю! Що радити? Любіть мистецтво, вірте в себе, в свої духовні сили, то стукать у двері театральних вузів. Хто стукає, тому, як кажуть, відчиняють.

ФУТБОЛ

ТІЛЬКИ РЕЗУЛЬТАТИ

Вчора кіровоградська «Зірка» повернулася додому в Ялти, де провела черговий етап підготовки до нового сезону.

Наводимо результати контрольних матчів на півдні:

«Зірка» — «Нафтовик»

(Охтирка) — 1:0 (гол — С. Ралюченко), «Зірка» — «Авіатор» (Іркутськ) — 2:4 (В. Черних, М. Калинта), «Зірка» — «Кристал» (Херсон) — 1:1 (М. Калинта), «Зірка» — «Шахтар» (Горлівка) — 1:4 (В. Черних).

КІНОЕКРАН БЕРЕЗНЯ

Режисер нового фільму «Червона стріла» І. Хамраєв говорить: «Модернізувати треба не тільки застаріле виробництво, але й мінатися самим. А це, як правило, важче, ніж навчатися говорити правильні слова...» Картина, яку поставив І. Хамраєв разом з Ігорем Шешуковим за сценарієм Едгара Дубровського — це монофільм, у центрі сюжету якого виступає директор науково-літературного об'єднання. Головне завдання фільму — дослідження психології великого керівника старої формации в переломний момент його життя.

Ролі виконують К. Лавров, О. Смирнова, А. Смирнов, В. Ерьомін та інші.

...Хто він, цей п'ятнадцятилітній, який твердить, що йому вже сорок? Хлопець в учнівському костюмчику, перед яким тремтять бармени, а красуня-манекенниця потурає йому в усьому, — хто він? Відмінник, громадський діяч, син інтелегентних батьків, він почуває себе як риба у воді й у бандитському притоні, і в нічліжці для вольового... Яким чином? Фільм «ПЛЮМБУМ, або НЕБЕЗПЕЧНА ГРА» не дає відповіді на всі запитання, не підказує однозначних рішень. Але він змушує задуматися: звідси береться у житті жорстокість?

Зняти цей гостропроблемний фільм на кіностудії «Мосфільм» режисер В. Абдрашитов з оператором

Г. Рербергом за сценарієм О. Міндадзе.

Автори фільму «Спокута» не намагаються звести те, про що розповідають, до якоїсь конкретної історичної особи... Але живе не одне покоління, яке пам'ятає часи жорстоких репресій, порушень соціалістичної законності. Механізм одноосібної влади діє за певним принципом — демагогії і цих пору-

У фільмі знялися також І. Нінідзе, М. Нінідзе, Д. Кемхадзе та інші актори. Автори сценарію — Н. Джанелідзе, Т. Абуладзе, Р. Квеселав.

Любителів детективів привабить ще один фільм березневого репертуару — «ВІКУП». Дія відбувається в одній із країн Заходу. Група терористів вимагає від уряду колосального викупу за заручників, які знаходяться у маленькому, відізаному од саїту горамі, отелі та дитячому санаторії...

Серед тих, хто потрапив у полон, — люди різних національностей, соціального становлення: американський с'ятор, його коханка, компанія «панків», безробітний полісмен, двоє італійських гангстерів, чесні водії, які працюють на міжнародних автотрасах. Є серед цього гурту і

ПЛЮМБУМ, або НЕБЕЗПЕЧНА ГРА

шеня... Сміливим і точним виявилось рішення режисера Т. Абуладзе доручити дві головні ролі одному акторові: в Авелі живє Варлам, пам'ять про батька, повага до нього, і він повинен еволіюватися від цього у собі, щоб стати людиною... А. Махарадзе якнайкраще справився із своїм завданням.

двоє радянських людей...

Режисер фільму — О. Гордон, сценаристи О. Буланін та М. Іванов. Ролі виконують Б. Шербаков, Е. Віторган, І. Метлицька та інші.

Л. МИСЮРА,

На знімку: кадр із фільму «Плюмбум, або Небезпечна гра».

ПОЗАШТАТНИЙ ПОСТ ДА

Вікторина: «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?»

Юний пішоходе, коного ранку, ідучи до школи, ти перетинаєш гомінливі вулиці, якими поспішають автомобілі, автобуси і тролейбуси, невпинно котяться мотоцикли і велосипеди... Машини, машини... Всі вони беззаперечно підкоряються єдиному закону — правилам дорожнього руху.

З 1 січня 1987 року введені в дію нові Правила дорожнього руху. Зміни стосуються не тільки водіїв, а й пішоходів. Хто ж із вас знає їх найкраще? В кого око найуважніше? Чи знаєш можна оцінити найвищим балом?

Щоб одержати відповіді на ці запитання, обдериж автіспікція управління внутрішніх справ, обласна рада добровільного товариства автомобілюлюбів УРСР і редакція газети «Молодий комунар» запрошують піонерів і школярів області взяти участь

у вікторині «Чи знаєш ти Правила дорожнього руху?», яка проходитиме протягом лютого — квітня цього року.

Переможців буде нагороджено грамотами, подарунками та сувенірами.

Отож, стежте за нашими публікаціями. Відповіді надсилайте протягом тижня з часу опублікування завдань (згідно з поштовим штемпелем) на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», вікторина «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?».

Сьогодні пропонуємо завдання першого туру:

1. Як називаються перші радянські правила руху? Хто і коли їх підписав?
2. Що означають терміни «тротуар» і «дорога»?
3. Що появилось раніше — світлофор чи автомобіль? Коли появился в Раді перший світлофор і де?
4. Яким знаком повинен бути позначений автобус чи вантажний автомобіль при перевезенні групи дітей (див. малюнок)?

В. ЛЕВЧОКО.

В. о. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 1.